

Ordning, men der er jo i Virkeligheden ingen Tvivl om, at en bedre eller daarligere Ordning ogsaa har Indflydelse paa den øvrige Befolknings Interesser. Det er jo ikke Kjøbenhavnere alene, der rejse ud fra Byen og ind til Byen; det er jo et meget stort Antal rejsende, der kommer hertil hver eneste Dag Aaret igennem og rejser tilbage igen, ligesom Antallet af dem, der sende deres Varer herind eller faa deres Varer herfra, er meget stort, saa at det lige saa vel er af Interesse for en Masse Mennesker uden for Byen som inde i Byen.

Jeg vil derfor gerne have, at man ikke ser paa denne Sag som paa et rent lokalt Spørgsmaal. Det forbyder sig ogsaa af sig selv, naar Talen er om Landets Hovedstad og en saa stor By i Forhold til Landet, som Tilfældet desværre er. Jeg bruger med Villie dette Udtryk „desværre“, thi det kan jeg forsikre Dem om, at der er ingen, der mere end vi Kjøbenhavnere beklage, at vor By er bleven saa stor og truer med at vokse endnu større. Men det er nu en Gang et Forhold, som man er ude af Stand til at forandre eller røre ved. Jeg har nok nu og da hørt, at man kunde maaske nok i nogen Grad modarbejde de store Byer og den Koncentration af Befolkningen, som her fandt Sted; blandt andet har man ment, at man her i Landet kunde gøre det derved, at man borttog den meget store Beskyttelse, som man siger Industrien har, thi saa kunde Industrien ikke florere paa samme Maade som i Øjeblikket, og Folk bleve da nødsagede til at søge fra Byen ud paa Landet. Det kunde være, at man kunde forsøge en saadan radikal Kur; men det blev ganske vist et Spørgsmaal, om man egentlig naaede det tilsigtede Resultat; thi det blev et stort Spørgsmaal, om Landet var i Stand til at optage denne Mængde Mennesker og give dem lønnende Beskæftigelse, som paa den Maade, om man saa vil sige, vilde blive frigjorte fra Industriens og Handelens Favntag. Jeg tror ikke, det lader sig gøre ved Hjælp af en saadan kunstig Foranstaltning at forhindre dette Forhold. Vi blive nødsagede til at tage Sagerne, som de have udviklet sig, og søge at indrette os derpaa. Men paa den anden Side vil jeg indrømme, at skulde man kunne finde paa et Middel til at decimere disse store Byer, vilde jeg være meget glad ved at deltage i Arbejdet for at naa et Resultat i den Henseende.

Imidlertid maa vi som sagt tage Forholdene, som de ere, og de ere i saa Henseende ganske eksceptionelle for vort Land, idet der neppe findes noget andet Land med saa lille en Befolkning, der har saa stor en Hovedstad, og hvor saa meget koncentrerer sig i Hovedstaden, som Tilfældet er. Man har nu søgt paa alle Omraader at følge Skridt med Hovedstadens Udvikling undtagen netop paa Trafikvæsenets Omraade, særlig Jernbanelvæsenets Omraade, og navnlig da hvad Jernbaner angaar, der gaa ind i Byen, Stationsbygningerne og det Arrangement, der er for Trafikkens Sikkerhed. En af Grundene hertil har jo i sin Tid været, at man havde Brug for Statens Midler til andre Opgaver, og som Følge deraf lod man det ligge og voterede endogsaa Tak til daværende Indenrigsministre, fordi paa-gældende til Fordel for Fæstningen havde holdt Kjøbenhavns Banegaards Ordning tilbage. Dette er selvfølgelig Skade, thi det er jo sikkert, at jo længere der gaar, inden denne Sag bliver ordnet paa tilfredsstillende Maade, desto dyrere vil den blive. Jeg tænker just ikke paa, at Anlægene saa behøve at være saa meget større, skønt det ogsaa spiller en Rolle, men navnlig paa, at de Arealhvervelser, som der er Tale om, eftersom Tiden gaar og Bebyggelsen skrider frem, blive vanskeligere og vanskeligere. I den Henseende vil jeg gerne med det samme, jeg nævner dette, gøre en Bemærkning om, at Tidspunktet for mig synes særdeles heldig valgt. Kjøbenhavns Kommune har i de senere Aar købt store Arealer ude omkring Byen, og disse ere jo blevne indlemmede i selve Kjøbenhavn, og en Del af de ny Banelinier skulle jo netop paa lange Strækninger gaa igennem disse Arealer. Jeg siger derfor, at det er heldigt, at vi nu komme til Løsningen, fordi der endnu ikke er gjort Brug eller truffet Dispositioner over Benyttelsen af disse Arealer, hvorfor det Afsavn, som Kommunen maa lide ved, at de skulle bruges til Jernbane, maa siges at være mindre, end det vilde blive, hvis vi vare naaede til en endelig Ordning, hvad vi selvfølgelig maa se at komme til i Løbet af den nærmeste Fremtid.

De, som benytte Kjøbenhavns Banegaarde, selv om det ikke er meget hyppigt, eller de, som have kastet et Blik paa Forholdene, saaledes som de ere ordnede der, ville meget hurtigt indrømme, at de langtfra tilfredsstillende de Krav, man kan stille.